

Bortcensureringen af disse dokumenter skaber en uklar retstilstand, idet det rejser tvivl om, hvorvidt forskere og journalister kan risikere at blive retsforfulgt for at bruge det materiale, som de nåede at se. Den klare løsning på dette problem består i at offentliggøre de pågældende dokumenter. Det kan ikke være rigtigt, at forskere og journalister skal arbejde i en juridisk gråzone, hvor de skiftevis får adgang til materiale og adgang til at omtale indholdet i dette materiale og derpå senere risikerer retsforfølgelse, hvis de bruger materialet.

Hele denne censursag er også i ganske klar modstrid med de løfter om forskeres og journalisters adgang til Thulepapirerne, som udenrigsministeren gav i pressen.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må meget stærkt advare statsministeren mod dette forsøg på at lægge låg på disse ting. Det, som statsministeren nu bevæger sig ud i, kan komme regeringen meget dyrt at stå.

Jeg stiller et meget konkret og meget præcist spørgsmål, nemlig om der er forholdt Det Udenrigspolitiske Nævn oplysninger, og om det er korrekt, at der findes sådanne oplysninger i et dokument, som man først har givet til journalisterne og derefter – da man åbenbart selv har fundet ud af, hvad det indeholdt, og hvilke konsekvenser dette papir har – har forsøgt at hemmeligholde ved at tage det ud af den Thulemappe, Rigsarkivet havde. Jeg må kraftigt advare statsministeren, og jeg håber, at statsministeren efter nærmere overvejelse nu vil besvare de spørgsmål, der bliver stillet.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Hvis det er spørgsmål nr. S 2262, der nu tænkes på – og det er det – vil jeg gerne svare på det. Spørgsmålet burde rettelig være stillet til udenrigsministeren, og jeg forstår, at spørgsmålet oprindeligt var tiltænkt ham, men det er åbenbart ændret til at blive stillet til mig.

Udenrigsministeren har over for mig oplyst følgende: Udenrigsministeriets materiale, der lå til grund for regeringens redegørelse af 29. juni 1995 om visse aspekter af Thulesagen, er afleveret til Rigsarkivet. Adgang til dette materiale gives i henhold til lov om offentlige arkiver.

En række journalister har anmodet om adgang til dette materiale, og anmodningerne er indgivet til Rigsarkivet, der jo administrerer lov om offentlige arkiver m.v. Rigsarkivet sender sådanne anmodninger til høringer i de berørte ministerier.

I den konkrete situation har udenrigsministeren oplyst for mig, at der blev udleveret mere materiale til gennemsyn, end Udenrigsministeriet specifikt havde nævnt i sit samtykke. Dette gjorde Udenrigsministeriet Rigsarkivet opmærksom på.

Der er således tale om, at Rigsarkivet herefter drog omsorg for, at der efterfølgende alene blev givet adgang til det materiale, der specifikt var nævnt i Udenrigsministeriets samtykke.

Det er de oplysninger, der foreligger for mig.

Keld Albrechtsen (EL):

Det fremgår af oplysningerne i Jyllands-Posten den 13. maj, at et af de dokumenter, som lå i mappen, men altså senere blev mørkelagt, var det hemmelige dokument, der viser, at man udmærket godt vidste i embedsapparatet, at den danske atomvåbenfrihed blev krænket, og at man i hvert fald har vidst det siden 1964. Dette dokument ønskede man altså fra Udenrigsministeriets side at trække tilbage, men i første omgang havde man givet tilladelse til, at journalister og forskere kunne se det.

Jeg vil godt spørge: Vil det nu være strafbart for disse journalister at bruge den viden, som de fik dengang, og som jeg har forstået at de fik fri bane til at forelægge for offentligheden? Kan man leve med en sådan retstilstand? Kan det være rigtigt, at regeringen det ene øjeblik skal kunne stille oplysninger til rådighed og det næste øjeblik trække dem tilbage, og at det hele måske ender med, at journalister bliver slået for retten, fordi de giver oplysninger videre til pressen fra det materiale, de har fået lov til at se, fordi de i sin tid fik et klart signal fra Udenrigsministeriet om, at de godt måtte omtale indholdet over for offentligheden? Jeg vil godt spørge statsministeren, om der ikke er skabt en så uklar retstilstand, at den eneste løsning vil være at offentliggøre de dokumenter, man åbenbart trak tilbage, da man opdagede, hvilke konsekvenser indholdet ville få.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg har et råd til hr. Keld Albrechtsen, og jeg synes selv, det er et godt råd: Jeg vil simpelt hen foreslå, at alle yderligere spørgsmål vedrørende arkivloven og Rigsarkivet kontra Udenrigsministeriet bliver stillet til udenrigsministeren. Det er det mest naturlige.